

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Arbejdsløshedsloven.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1673; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1937).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Dahl): Som det fremgaar af en Bemærkning i Betænkningen, var det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen syg ved Betænkningens Afgivelse.

Endvidere indeholder Betænkningen Bemærkninger om den Række af Møder, saavel Udvalgs- som Underudvalgsmøder, der har været afholdt, og endelig fremgaar det af Betænkningen, at der er opnaaet Enighed om de stillede Ændringsforslag, saavel inden for Udvalget som mellem Udvalget og det højtærede Arbejds- og Socialministerium.

Ændringsforslag Nr. 1 omhandler Pensionsforholdene og Personalet ved Arbejdsanvisningskontorerne. Det har vist sig, at de forskellige Arbejdsanvisningskontorer har saa vidt forskellige Pensionsordninger, at det ikke har været muligt at tilvejebringe en generel Ordning, og Udvalget har derfor opgivet Tanken om at optage generelle Regler i Arbejdsløshedsloven. Udvalget har derimod tiltraadt et af Ministeren stillet Ændringsforslag om, at nærmere Regler for den paagældende Pensionsordning vil være at fastsætte af Ministeren efter Forhandling med Finansministeren.

Ændringsforslagene Nr. 2 og 3 omhandler Udgifternes Fordeling. Efter Lovforslaget skulde Kommunernes Andel være $\frac{1}{6}$, den foreslaas nedsat til $\frac{1}{8}$; den fælleskommunale Udligningsfonds Tilskud foreslaas nedsat fra $\frac{1}{3}$, som foreslaaet i Lovforslaget, til $\frac{1}{4}$ af Udgifterne, og endelig foreslaas Statens Andel forhøjet fra $\frac{1}{3}$ til Halvdelen.

Den nye § 4 A omhandler Arbejdsgiverens Forsømmelse med Hensyn til Arbejdskort og bestemmer, at der kan idømmes Arbejdsgiveren Bøde til Statskassen, og hertil har Udvalget føjet Ændringsforslag Nr. 5, hvorefter der paalægges Arbejds-

giveren Erstatningspligt over for Arbejderen; naar hans Forsømmelighed har paaført Arbejderen Tab.

Lovens § 13 omhandler Statstilskud til Ikke-Forsørgere under 25 Aar, og i Lovforslaget foreslaas det, at der kan gives Statstilskud til den Del af Understøttelsen til de nævnte Ikke-Forsørgere, som ligger inden for $\frac{2}{3}$ af det tilsvarende Beløb til Forsørgere i samme Aldersklasse; dette Tal, $\frac{2}{3}$, foreslaas nu ved Ændringsforslag Nr. 6 ændret til $\frac{3}{4}$.

Det foreslaaede nye Stk. 5 til § 13 vedrører Opholdskommunens Berettigelse til at yde Tilskud til Medlemsbidrag efter Kommunalbestyrelsens Skøn; Udvalget foreslaar nu ved Ændringsforslag Nr. 7, at det skal være efter det sociale Udvalgs Skøn.

Ved Ændringsforslag Nr. 8 foreslaas de i Lovforslagets Ændringsforslag til § 15, Stk. 1, nævnte Beløb 4 Kr. 70 Øre og 4 Kr. 10 Øre ændret til 4 Kr. 75 Øre og 4 Kr. 25 Øre.

Ved Ændringsforslag Nr. 9 stilles Deltagelse i faglige Dagkursus lige med Arbejde som Lønarbejder i Henseende til Støtte i Henhold til nærværende Lov eller anden Arbejdsløshedslovgivning, og ved Ændringsforslag Nr. 13 foreslaas, at arbejdsløse Dage umiddelbart forud for og efter saadanne Kursus skal, uanset Kursusets Varighed, være at betragte som hørende til samme Arbejdsløshedsperiode.

Ved Ændringsforslag Nr. 11 foreslaas det at fritage arbejdsløse, der deltager i faglige Dagkursus, for at erlægge Medlemsbidrag; dog kan saadan Fritagelse ikke føre til Afdrag i Kontingentet ved Beregning af Stats- og Kommunitilskud.

Lovens § 16 handler om, hvornaar Understøttelsesretten indtræder, og det er bl. a. her sat som en Betingelse, at Medlemmet skal have haft 52 Ugers Arbejde; ved Ændringsforslag Nr. 10 foreslaar Udvalget dette Tidsrum nedsat til 39 Uger, og det tilføjes, at dette Krav om 39 Uger dog ikke gælder for Personer, der tidligere har været berettigede til Understøttelse i en anerkendt Arbejdsløshedskasse.

Endelig er der vedrørende Lovens § 16, Stk. 5, der omhandler de personlige Ventedage set i Forhold til den personlige eller Fagets Gennemsnitsfortjeneste, stillet Ændringsforslag Nr. 12. Det gaar ud paa en Forlængelse af den Periode, der er grundlæggende for Beregningen af Ventetiden, fra 3 til 6 Maaneder. Samtidig bliver det fastsat, at de Fag eller stedlige Omraader, der i Forvejen har faaet Ventetiden fastsat i Henhold til Stk. 8, ikke paa disse